

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

хърватски

Swipe to change

Национално законодателство

Хърватия

Не съществува официален превод на езиковата версия, която разглеждате.

Тук ще намерите машинен превод на съдържанието. Моля, имайте предвид, че той се предоставя само с цел осигуряване на контекст. Собственикът на настоящата страница не носи никаква отговорност за качеството на този машинно преведен текст.

-----български-----испанскичешкидатскинемскиестонскигръцкианглийскифренскииталианскилатвийскилитовски
унгарскималтийскинидерландскиполскипортугалскирумънскисловашкисловенскифинскишведски

[Конституция на Република Хърватия](#)[Конституция на Република Хърватия](#)

Най-важните законодателни актове в областта на наказателното право

Наказателен закон (*Kazneni zakon*) (*Narodne Novine (NN)*; Държавен вестник на Република Хърватия) бр. [125/11](#), [144/12](#), [56/15](#), [61/15](#), [101/17](#) и [126/19](#)

С новия Наказателен закон, който влезе в сила на първия ден от 2013 г., бяха въведени някои новости, като например налагане на по-високи наказания и по-дълги давностни срокове, като същевременно бяха въведени и нови състави на престъпления, като например неплащане на работна заплата, безразсъдно шофиране и незаконна хазартна игра. С изменения в Наказателния закон от декември 2012 г. притежанието на наркотици за лична употреба беше прехвърлено от сферата на наказателната отговорност в сферата на административна наказателна отговорност.

Наказателният закон е съставен от обща и специална част:

А) В общата част на Наказателния закон се съдържат разпоредби, приложими към всички престъпления. С тези разпоредби се уреждат общите предпоставки за наказуемост, наказание и наказателни санкции.

Б) В специалната част на Наказателния закон се съдържат описанията на отделните престъпления и наказанията, които могат да бъдат наложени за тях, като това включва и престъпленията и предвидените за тях наказания, които се съдържат в други закони. Определените в Наказателния закон на Хърватия престъпления са:

престъпления против човечеството и човешкото достойнство,
престъпления против живота и телесната неприкосновеност,
престъпления против правата на човека и основните свободи,
престъпления против трудовите правоотношения и социалното осигуряване,
престъпления против личната свобода,
престъпления против правото на неприкосновеност на личния живот,
престъпления против честта и доброто име,
престъпления против сексуалната свобода,
престъпления, включващи сексуално насилие и сексуална експлоатация на деца,
престъпления против брака, семейството и децата,
престъпления против здравето на човека,
престъпления против околната среда,
общоопасни престъпления,
престъпления против пътната безопасност,
престъпления против собствеността,
престъпления против стопанската дейност,
престъпления против компютърни системи, софтуер и данни,
престъпления, включващи подправяне на документи,
престъпления против интелектуалната собственост,
престъпления против служебните задължения,
престъпления против правораздаването,
престъпления против общественения ред,
престъпления против избирателното право,
престъпления против Република Хърватия,
престъпления против чужда държава или международна организация, както и
престъпления против въоръжените сили на Република Хърватия.

Наказателно-процесуален закон (*Zakon o kaznenom postupku*) (NN бр. [152/08](#), [76/09](#), [80/11](#), [91/12](#) — Разпореждане и Решение на Конституционния съд на Хърватия, [143/12](#), [56/13](#), [145/13](#), [152/14](#) и [126/19](#))

В този закон се уреждат правилата, с които се гарантира, че нито едно невинно лице няма да бъде осъдено, както и че на извършителите на престъпления ще бъде наложено наказание или друга мярка съгласно условията, предвидени в закона, въз основа на законно проведено производство пред компетентен съд.

Наказателно преследване и производство може да бъде проведено и приключено единствено според правилата и при условията, определени в посочения закон.

С Наказателно-процесуалния закон в хърватската съдебна система се транспонират следните разпоредби на ЕС:

Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г.);

Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него (ОВ L 101, 15.4.2011 г.);

Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография (ОВ L 335, 17.12.2011 г.);

Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г.);

Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (ОВ L 350, 30.12.2008 г.);

Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, 14.11.2012 г.);

Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г.);

Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ L 127, 29.4.2014 г.);

Директива 2014/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно защитата по наказателноправен ред на еврото и на другите парични знаци срещу подправяне и за замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета (ОВ L 151, 21.5.2014 г.);

Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г.);

Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (ОВ L 297, 4.11.2016 г.).

Наказателното производство се води по искане на оправомощения обвинител.

За деяния, за които наказателно производство се образува служебно, оправомощеният обвинител е прокурорът (*državni odvjetnik*), а за деяния, за които наказателното производство се образува въз основа на тѣжба, оправомощеният обвинител е частният тѣжител. За някои престъпления, за които това е предвидено в закона, прокурорът образува наказателно производство само по искане на пострадалия. Освен ако в закона не е предвидено друго, прокурорът е длъжен да образува наказателно производство, когато са налице основателни причини да се смята, че определено лице е извършило престъпление, за което наказателното производство се образува служебно, и няма правни пречки за преследването на въпросно лице.

Ако прокурорът установи, че няма основания за започване или провеждане на наказателно преследване, на негово място може да встъпи пострадалият в качеството си на увредено лице като частен обвинител при условията, определени в този закон.

Закон за правните последици от осъждането, регистрите за съдимост и реабилитацията (*Zakon o pravnim posljedicama osude, kaznenoj evidenciji i rehabilitaciji*) (NN бр. 143/12 и 105/15)

С този закон се уреждат правните последици от осъждането, устройството, воденето, достъпността, предоставянето и заличаването на данни в регистрите за съдимост и международния обмен на такива данни, както и реабилитацията.

В него се съдържат разпоредби, които са в съответствие със следните актове на Европейския съюз:

Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите членки;

Решение 2009/316/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска информационна система за съдимост (ECRIS) в изпълнение на член 11 от Рамково решение 2009/315/ПВР.

Регистрите за съдимост в Хърватия се организират и се водят от министерството, което отговаря за правосъдието и което същевременно е централен орган за обмен на такива данни с други държави (наричано по-нататък „Министерството“).

Регистри за съдимост се водят за физически и юридически лица (наричани по-нататък „лица“), които са осъдени за престъпление с постановяването на окончателно съдебно решение в Република Хърватия. Регистри за съдимост се водят и за хърватски граждани и юридически лица със седалище в Република Хърватия, които са осъдени за престъпление с постановяване на окончателно съдебно решение извън Република Хърватия, ако такива данни са били предоставени на Министерството.

Регистрите за съдимост съдържат списък на лица, осъдени с постановяването на окончателно съдебно решение за престъпления, свързани със сексуално насилие и сексуална експлоатация на деца, както и други престъпления, посочени в член 13, параграф 4 от този закон.

А) Най-важните законодателни актове в областта на гражданското, търговското и административното право в Република Хърватия са:

Законът за задълженията (*Zakon o obveznim odnosima*) (NN бр. 35/05, 41/08 и 125/11)

С този закон се уреждат основите на задълженията (обща част) и договорните и извъндоговорните задължения (специална част).

Страните по сделките са свободни да уреждат облигационните си отношения, но не могат да ги уреждат в противоречие с Конституцията на Република Хърватия, императивните правни норми и добрите нрави.

Закон за собствеността и другите вещни права (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*) (NN бр. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 и 152/14)

С този закон се уреждат общите условия за притежаването на вещи от лица; разпоредбите на този закон се прилагат и за притежаването на вещи, които са предмет на някаква специална правна уредба, ако не са в противоречие с тази уредба.

Предвиденото в Закона за правото на собственост и собствениците се прилага съответно за всички други вещни права, освен ако по закон специално не е предвидено друго или не произтича от тяхното правно естество.

Закон за наследството (*Zakon o nasljeđivanju*) (NN бр. 48/03, 163/03, 35/05 — Закон за задълженията и 127/13)

С този закон се уреждат правото на наследяване и правилата, съгласно които съдът, други органи и упълномощени лица действат по наследствени въпроси.

Закон за имотния регистър (*Zakon o zemljišnim knjigama*) (NN 63/19)

С този закон се уреждат въпросите, свързани с правния статут на недвижимите имоти на територията на Република Хърватия, който е релевантен за правните сделки, уреждат се също начинът и формата на водене на имотния регистър (*gruntnovnica*), ако няма специални разпоредби за определени землища.

Гражданско-процесуален закон (*Zakon o parničnom postupku*) (NN бр. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 — консолидиран текст, 25/13 и 89/14)

С този закон се уреждат процесуалните правила, съгласно които съдилищата разглеждат и постановяват решения по спорове относно основните права и задължения на човека и гражданина, личните и семейните отношения на гражданите, както и по трудови, търговски, имуществени и други граждански спорове, освен ако съгласно разпоредбите на закона съдилищата не трябва да се произнасят по някои от тези спорове съгласно правилата на друго производство.

Закон за принудителното изпълнение (*Ovršni zakon*) (NN бр. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, и 73/17)

С този закон се уреждат производствата, в рамките на които съдилищата и нотариусите налагат принудително изпълнение на вземания, които се основават на изпълнителни и автентични актове (изпълнително производство), и производствата, при които съдилищата и нотариусите налагат обезпечаването на иск (обезпечително производство), освен ако в специален закон не е предвидено друго. С този закон се уреждат и материалноправните отношения, установени въз основа на изпълнителното и обезпечителното производство.

Б) Най-важните законодателни актове в областта на съдебното сътрудничество:

Закон за международното частно право (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*) (NN бр. 101/17)

С този закон се уреждат:

приложимото право към частноправни отношения с международен елемент;

юрисдикцията на съдилища и други органи на Република Хърватия по правни въпроси, чийто предмет са отношенията, посочени в точка 1 от този член, и процесуалните правила;

признаването и изпълнението на чуждестранни съдебни решения по правни въпроси, чийто предмет са отношенията, посочени в точка 1 от този член.

За по-подробна информация:

<https://pravosudje.gov.hr/pristup-informacijama-6341/zakoni-i-ostali-propisi/zakoni-i-propisi-6354/6354>

Допълнителна информация

Последна актуализация: 30/09/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.